

[Lis Groes.]

råde var et særlig vanskeligt område at bedømme prismæssigt, og at der derfor var brug for en lov om et prisstop inden for dette område. Det har vi haft tidligere, og vi har også haft kalkulationsregler. Der står et eller andet sted, tror jeg, i bemærkningerne, at det er umuligt at gennemføre kalkulationsregler på dette område. Det er da mærkværdigt, for jeg har set både inden for automobilbranchen og byggebranchen de kalkulationsregler, som monopoltilsynet har gennemført. De er måske ikke gode nok, kan ministeren sige; men man kan ikke sige, at det ikke kan lade sig gøre. Her er det netop sådan, at hvis man vil gøre noget ved priserne, må dog alle være enige om, at de områder, som er særlig følsomme, er de områder, hvor der ikke er udenlandsk konkurrence, altså netop disse serviceområder. Jeg synes, det må være meningen langt snarere at udbygge kontrollen end at svække den inden for dette område.

Så hedder det i § 7, at kostprincippet i almindelighed lægges til grund. Dér vil jeg gerne spørge: hvad betyder dette i almindelighed? Betyder det, at monopoltilsynet frit kan sige: ja men altså i dette tilfælde er det nu bedre med genanskaffelse, og i dette tilfælde er det bedre med kostpris? Var det ikke rart at få lidt klarere retningslinjer for, i hvilke tilfælde kostprisprincippet kan fraviges?

§ 15, stk. 3, ophæver forhåndsgodkendelsen af prisforhøjelser inden for det egentlige monopolområde. Det forekommer aldeles absurd i en lov, der tilstræber prisstabilitet, at drage alle, uanset effektivitet og konkurrencevilje, ind i garnet, men lade det område, hvor der virkelig er mulighed for at sætte bruttoavancerne i vejret, slippe ud af en kontrol, som de nu har været underkastet i 30 år. Jeg ved godt, at bestemmelsen oprindeligt var midlertidig, men nu har den altså været der i 30 år, og så finder regeringen, at det tidspunkt, hvor man vil sætte hårdt ind mod prisstigninger, netop er det rigtige at ophæve denne bestemmelse. Vi er forbavsed.

Jeg vil gerne spørge, hvordan man skal forstå den paragraf, hvori det hedder, at de priser, der fastsættes efter hjemmemarkedsordningen fremefter skal fastsættes efter reglerne i §§ 5 og 7. Vil det sige, at man også på det-

te område vil gennemføre en lempelse i forhold til det bestående? Hidtil har det været sådan, at man ikke kunne forhøje hjemmemarkedspriserne, medmindre det var godkendt af monopoltilsynet. Vi ved, hvordan de kom i klemme sidst, da prisstoppet kom. Så vidt jeg kan se, står her ikke en lyd om, at der skal finde en sådan forhåndsgodkendelse sted, og jeg vil meget gerne spørge: er det meningen, at man også på dette område vil give frit spil og først efterfølgende undersøge, om det nu egentlig var rimeligt, for så er bevisbyrden jo anderledes?

Ja, jeg tror, jeg vil konkludere her og sige, at man vil forstå, at mit parti på det forelagte grundlag ser på prislovsforslaget med yderste skepsis. Vi bedømmer det sådan, at det behandler de forskellige erhverv yderst ulige. Det fastlæser et statisk billede, hvor det burde inspirere til produktivitetsfremgang og dynamik. Det lemper til gengæld på de egentlige monopol- og prisaftalebestemte områder, som vel er et af de oplagte områder, hvor der er mulighed for at misbruge en friere situation, og det savner den udbygning af oplysningspligten over for forbrugerne, som et stort flertal i forbrugerkommissionen har tilsluttet sig, et forslag, hvis gennemførelse i højeste grad kunne fremme en sund konkurrence på pris og kvalitet.

Efter at have set det foreliggende prislovsforslag fatter vi inden for socialdemokratiet endnu mindre end hidtil, hvorfor regeringen endelig skulle afvente overenskomstforhandlingernes afslutning. Der er selvfølgelig den meget tågede bestemmelse i § 5, stk. 1, pkt. 5, om modregning for ikke-overenskomstmæssige tillæg. Men måske skyldes formuleringen dér simpelt hen ukendskab til lønfastsættelsesmekanismen inden for minimallønsområdet, for det forekommer da utænkeligt, at man vil ramme den ene lønform i modsætning til andre. Det, vi alle kan tilslutte os, er, at lønstigninger holdes inden for de rammer, der er fastlagt ved denne overenskomst. Men de nævnte problemer må vi bede om at få klarere belyst under udvalgsarbejdet. Regeringen må bære ansvaret for, at megen værdifuld tid, der kunne have været anvendt til at skabe en moderne, dynamisk prislov, er gået til spille. Jeg håber, dette lovforslag kan få den fornødne tid i udvalget. Vort parti vil i hvert